

Rörvig.
Nykjøbing p. Sjælland.
19 Aug 86.

Kære Robert Grieg
og ligeledes kære Nina.

Jeg opkaldte mig en 3-4 Dage undervejs i Frø-
derikshaavn, og da jeg kom herud til Rörvig, saa
oplyste jeg, at Familien virkelig havde været saa
foruimptig at blive boende. ~~der~~. Vi fortsætter altsaa
til Slutningen af September her mellem Kattegat
og Hælfjord paa den bekendte Landtroels. Vjret
er herligt, Emnen og Børnene raske - men ak,
hvor er Svingene i Landskabet alleveensaa og sølle-
Sjælland endogsaa ikke ovenpaa Norges Vestkyst og
Totankjøen. Man kunde altid blive hvor man var,
saa indtraatte ikke Reactionen med sin Flokhet.

Dog nej; man bør rejse ud, hvor ~~den~~ den virkelige Trang
er tilstede. Og saa bør man finde en Troldehaug
med „slike smilla Memiskar“ (Fugv. Blaa-
flaten) og et „Kas“ og en Løvstak og en Fjord-
og Fjeldrejs, der ender paa Triudehaugen m. m.

...kære Ven, for den Tur - den har skaffet mig
Svingene og under Svingene; jeg har glemt

for en god Skind, at jeg var en omquestioneret "Mand" i et lille, endbyrdes stridt Land, hvis Ve og Vel dog ligger mit Hjerte saa nær - jeg har for en Skind glemt mig selv (det højeste Punkt, man kan komme til i disse flade Egne) - jeg har følt Naturens faste Klippegrund under Fødderne: paa denne Torvt kan der rejses mangen god Hytte, som huser mange gode Venner, ja som selv har gæstfrit Rum for en Fjende - naar han ikke opfører sig altfor desperat.

Se det er Udbyttet af denne Vestlandsvand.

Og nu skulde jeg se at faa den net i Breveform, NB paa Trykpapir - inden Situationen og Færver begynder at blegne. Jeg tænker i Grunden slet ikke paa den Avis, hvori det skal trykkes - endnu mindre Gud bevare mig, paa de Meninger, der skulde læse det. Jeg tænker væsentligt, at det vil være dig og jeg en rimelig Fornøjelse at se nogle sande prentede Skitser - og mest Euny og Bönne (naar de sidste engang bliver store). Derfor kræver jeg ogsaa dem disse Linjer net i en Fast. Du faar tage dem, som de er; de skulde være Udtryk for saa meget Glæde - og ikke mindst for den Glæde, jeg har haft af din mere intime (et forbandet skidt Ord) Om- osv osv. Nok sagt: den var god. De la Edward Grieg og Kolset D. fik sammen mange Tins

hvilket fortræffeligt Vers jeg herved overlader Dig
til at sette som Motto udenpaa din sidste Kompo-
sition. Eller vil du maaske døde Barnef:

Fra Troldhaugen til Torndhaugen,
lyrisk, musikalsk. collegialt Faulefolje

i tre Afdelinger:

1) Ende,

2) Begyndelse,

3) Fortsættelse.

hvor der da antyder Værkets uiddelige & uindelige
Karakter.

Naar jeg lukker Øjnene, drømmer jeg om Ragna; og
jeg synes om Ragna, hvor dog Tiden gaar,
forleden var du fire Aar ----

hvorimod det rødherede Skawl desværre er blevet
istydeligt for mig.

Dies' muss ich sagen,

derweilen klagen,

dass alles Schöne

so bald verbleicht!

siger min gamle Ven Walter o d. Vogelwilde - og hvis
det ikke er ham, der siger det, saa er det en anden.

Skal vi saa ses i Tyrol eller i Rom til næste Aar?

Hoi di! lad os daame et Triumvirat: Edvard Grieg,

Luise: Müller, Holger D. - og lad os lægge os ud

at gaa til Dal, hvor der ogsaa er røde Livstykker

og røde Skermer og ren Luft og som Folge deraf

gode Mennesker! Vi Nattidens Kunst-
ners

vi rive os op paa vort Hjemlands Grund - metop fortid
vi elsker vort Land for meget til at blive passive.

Tænk herover; og hils Nina ret meget (ogsaa fra
Emmy og Birnne) og hils Marie, hin faare Ekte-
frue til Næret - og hils Faldene og forresten alle
brave Nordmænd og Nordkvinder, der vil være i forglem-
melige for din fengslede Højsdrachmann

De hjærteligste Hilsener til
Nina og Edvard Grieg. Og Tak
for den Samle, som det er herligt
at have ^{hjem} igen, og med saa
megen Glæde deroppe fra Frolde-
landet.

Ederes hengivne
Emmy d.